

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Κάθε Χριστιανὸς «γεννᾷ» τὸν Χριστὸ μέσα στὴν ψυχὴ του

Ἡ Ἐκκλησία ὡς διαρκῆς Θεοτόκος* «Μήτηρ καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν...»

Ἐτὸ πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ὀλάκερη ἢ ἀνθρωπότητα γεννᾷ τὸν Θεὸ καὶ ἀποδέχεται τὴν προστασία Της.

Γράφει ὁ Παῦλος Εὐδοκίμου: **«Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ὡς νέα Εὐα-ζωή, μετὴν μητρικὴ Της προστασία στὸ παιδίον Ἰησοῦ σκέπει ὀλάκερο τὸ σύμπαν καὶ κάθε ἄνθρωπο ἐρχόμενο στὸν κόσμον...».**

Ἡ Ἐκκλησία στὸν ρόλο τῆς Θεοτόκου ὡς Μητέρας

Ἁ ὁ λόγος τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ πρὸς τὸν Ἰωάννη: «**ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου**» (Ἰωάν. 19' 26), ἐγκαθιστᾷ Αὐτὴν στὸ ἀξίωμα τῆς Μητρικῆς μεσιτείας. **Κ**αὶ τοῦτο, διότι ἡ ἀνθρώπινη φύση Της, ἢ σάρκα Της, γίνεται σάρκα Χριστοῦ. **Γ**ίνεται **«Μήτηρ Θεοῦ καὶ ὁμαίμος μαζί Του. Ἡ Θεοτόκος ἐκ τοῦ αὐτοῦ αἵματος μετ' Αὐτόν»**, ἀναδεικνύεται **«τὸν μεθόριον κτιστῆς καὶ ἀκτίστου φύσεως»**, κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ.

Ἐκτοτε, τὸ ἔργο τῆς Θεοτόκου ὡς παγκοσμίας νέας Εὐας, γεννᾷ τὸν Χριστὸ γιὰ ὅλους. **Αὐ**τὸ συνεχίζεται διαρκῶς μέσα στὴν Ἐκκλησία. **Δ**ιὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἐκκλησία **«εὐφραίνεται, μετὴν ἀναφορά τῆς στὴν εὐλογημένη Παρθένο»**, γράφει ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος.

Μετὸν ρόλο αὐτὸ τῆς Θεοτόκου ὡς μητέρας ἀναγεννᾷ διαρκῶς τοὺς πιστοὺς. **Ἐ**τσι, **«ἡ Θεοτόκος ἀποτελέσει τὸ κόσμημα ὅλων καὶ πρὶν ἀκόμη ἔρθει στὴν ζωὴ, γιὰ τὸν Θεὸ μετὴν τὴν τιμὴν ποὺ ἔκανε στὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, κοσμοῦσε πολὺ πρὶν τὴν μέλλουσα Μητέρα του»**, συμπληρώνει ὁ Ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας.

Κάθε βαπτισμένος Χριστιανός στὸν ρόλο τῆς Θεοτόκου

Σὲ κάθε ἄνθρωπο, διὰ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος, δίνεται ἡ δυνατότητα νὰ «γεννᾶ» τὸν Χριστὸ ἐκούσια μέσα στὴν ψυχὴ του.

Ἀνήκοντας ἡ Θεοτόκος ὀργανικὰ στὸ γένος τοῦ Ἄδὰμ καὶ τῆς Εὕας, ἔμεινε ὡστόσο προφυλαγμένη ἀπὸ κάθε ρύπο. **Τὰ** ἀνθρώπινα πάθη ἔμειναν γι' Αὐτὴν ἀνενεργά.

Αὐτὸ ἔγινε μὲ τοὺς διαδοχικοὺς ἐξαγιασμοὺς τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννας καὶ κυρίως μὲ τὴν εἰδικὴ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πρὸς Αὐτήν.

Ἐπομένως, κάθε βαπτισμένος ἄνθρωπος ποὺ προσπαθεῖ νὰ ζῆ τὴν χριστιανικὴ ζωὴ, «γεννᾶ» μέσα του τὸν Χριστό, ἀναδεικνύεται «μητέρα του καὶ ἀδελφός του», σύμφωνα μὲ τὸν λόγὸ Του: «Μήτηρ καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιῶντες αὐτὸν» (Λουκ. ἡ' 21).

Ἔτσι, ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀνακαίνιση τοῦ σύμπαντος κόσμου. □

(*) Περιοδ. «Σύνδεσμος», ἀριθμ. τεύχους 514 / Δεκέμβριος 2016, σελ. 293. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.